1626a/21.10.2026

ÎNTREBARE

Adresată

Domnului DANIEL-CĂTĂLIN ZAMFIR,

Ministrul Economiei

Domnului RADU-MIHAI OPREA

Ministrul Apărării Naționale

Autor: **Dumitru MANEA, Senator S.O.S. România**

Circumscripţia electorală: nr. 24 IAŞI

Ședința Senatului din data de: 21.10.2026

Obiectul întrebării: Cum e posibil ca șantierul naval Mangalia să fie vândut sub prețul unui fotbalist?

Domnilor miniștri,

Faptul că șantierul naval Mangalia a fost vândut astfel, nu este câtuși de puțin o exagerare. Este în schimb o enormitate grotescă și strigătoare la cer, o aruncare în derizoriu a propriilor noastre valori, comisă de factorii decidenți ai statului român, respectiv guvernul Bolojan, prin cei doi miniștri useriști ai economiei care s-au succedat din iunie 2025 până în 20.10.2026: Radu-Dinel Miruță și Ambrozie-Irineu Darău. Pentru conformitate cu afirmația, iată ce evaluări face **CIES Football Observatory** în privința prețurilor de vânzare ale marilor

fotbaliști. Îi citățm doar pe primii cinci: **Lamine Yamal**, starul Barcelonei - 402,3 milioane de euro; **Erling Haaland** (Manchester City) - 239,6 milioane de euro; **Jude Bellingham** (Real Madrid) - 233,8 milioane de euro; **Jamal Musiala** - 154,8 milioane de euro; **Pedro González López** (Pedri) - 143,7 milioane de euro.

Și acum să vedem ce s-a întâmplat la Mangalia, unde ni se spune că șantierul naval a fost salvat. Unii au băut și șampania succesului. Să vedem însă cum a fost salvat.

Pe 9 octombrie 2026, activul funcțional al Șantierului Naval Mangalia a fost adjudecat pentru **138.034.320 de euro, fără TVA**, de **Rheinmetall Real Estate România SRL** (care, atenție!, nu este Rheinmetall AG, ci o societate cu activitate principală imobiliară). Ca să înțelegem cu adevărat dedesubtul tranzacției, trebuie să precizăm antecedentele. Cu câteva luni înainte, prin mecanismul european SAFE, statul român contractase, cu o companie din același grup economic, **920 de milioane de euro** pentru două nave de patrulare maritimă și două nave de intervenție pentru scafandri. Iar Ministerul Apărării ne-a informat oficial că aceste nave urmau să fie construite chiar la Mangalia.

Să fixăm imaginea:

Statul român pune pe masă o comandă publică de 920 de milioane de euro. Comanda este legată explicit de revitalizarea șantierului. Guvernul chiar a recunoscut că achizițiile militare de la Rheinmetall au fost condiționate de investiții la Mangalia. Iar după aceea, o societate din același grup cumpără activul industrial cu 138 de milioane de euro.

Nu este o ilegalitate, cel puțin în baza datelor disponobile, dar o mare ticăloșie este! Cu atât mai mult cu cât șantierul fusese evaluat la **184.045.760 de euro** printr-un raport întocmit în aprilie 2025 și completat în septembrie 2025. După patru licitații fără ofertanți la această valoare, prețul a fost redus cu 25%, adică la **138.034.320 de euro**. La această valoare, a venit Rheinmetall și a cumpărat.

Înainte de a patra licitație, cea din 1 octombrie 2026, Partidul S.O.S. România, prin deputatul Simona-Elena Macovei Ilie, a solicitat Guvernului și instituțiilor competente raportul de evaluare din 2025 și orice actualizare realizată în 2026, explicația traseului decizional care a condus de la statutul de acționar majoritar la insolvență și faliment, precum și modul în care vânzarea activelor este corelată cu terenul proprietate publică și cu obligațiile industriale SAFE/Rheinmetall privind realizarea celor patru nave la Mangalia. Aceste răspunsuri ar fi trebuit să existe înainte de licitația din 1 octombrie. Ceea ce nu s-a întâmplat nici până azi. Poate de acum încolo, prin dumneavoastră, domnilor miniștri Daniel-Cătălin Zamfir și Radu-Mihai Oprea...

Șantierul naval Mangalia nu a fost salvat, a fost cumpărat după ce a fost falimentat, iar peste 1.000 de oameni au fost concediați. Majoritatea și-au găsit deja de lucru pe șantierele lumii. În acest tip de industrie personalul calificat nu se găsește pe toate drumurile, așa că au fost primiți cu brațele deschise. Sunt curios cum vor fi aduși înapoi atunci când va fi nevoie de ei…

Domnilor miniștri,

Înstrăinarea șantierului naval Mangalia are mult prea multe umbre și penumbre. De aceea, pentru a evita orice eroare de interpretare, dar și pentru că statul român are obligația să ne prezinte cifrele și succesiunea tranzacției, cer Ministerului Apărării și Ministerului Economiei să prezinte următoarele:

raportul de evaluare pe baza căruia s-a stabilit valoarea șantierului și justificarea neactualizării lui după contractele SAFE; structura economică a contractului de 836 de milioane de euro pentru cele două nave de patrulare; angajamentele de investiții și industrializare asumate de grupul Rheinmetall; garanțiile societății-mamă; calendarul reluării producției și al reangajării personalului; și mecanismele prin care statul român va verifica îndeplinirea acestor obligații.

Întrucât, între evaluarea din 2025 și adjudecarea din octombrie 2026 statul român tocmai crease pentru acest șantier perspectiva unor comenzi navale de aproape **un miliard de euro**, și întrucât cumpărătorul juridic, **Rheinmetall Real Estate România SRL**, avea, în bilanțul pe 2025, un singur salariat, o cifră de afaceri de 11.945 lei și o pierdere de peste 683.000 lei, vă întreb:

1. **Cine garantează cele 138 de milioane de euro?**
2. Cine a emis garanția de participare? Cine finanțează investițiile viitoare? Există o garanție executorie a Rheinmetall AG?
3. Ce capitalizare va avea societatea? Ce se întâmplă dacă investițiile promise sunt amânate?
4. Ce penalități există? Ce obligații concrete de producție în România există?
5. Câți angajați trebuie reîncadrați și până când? Câtă tehnologie rămâne în România?
6. Câtă valoare adăugată rămâne aici?
7. Și o ultimă întrebare, cea mai grea: cum e posibil ca șantierul naval Mangalia să fie vândut sub prețul unui fotbalist?

Domnilor miniștri,

Mangalia nu trebuie să devină încă o poveste în care pierderile au fost publice, oamenii au plecat acasă, statul a finanțat comenzile, iar activele strategice și profiturile au fost aranjate într-o arhitectură pe care cetățeanului i se cere doar să o admire.

România are nevoie de Rheinmetall și de alți mari investitori industriali, dar are nevoie de ei ca parteneri. Or nu există parteneriat acolo unde unul pune comenzile, finanțarea și infrastructura strategică, iar celălalt este singurul care cunoaște socoteala până la capăt. Șantierul Naval Mangalia nu trebuie doar repornit. Trebuie să rămână o capacitate industrială a României, nu doar o adresă din România.

Vă mulțumesc.

Data: 21.10.2026 **Senator DUMITRU MANEA**

Partidul S.O.S. România